

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 października 1957 r.

Nr 54

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

262 — z dnia 9 października 1957 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych	581
263 — z dnia 9 października 1957 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów i aplikantów notarialnych	582
264 — z dnia 12 października 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w państwowych przedsiębiorstwach rzeczoznawstwa i kontroli oraz spedycyjnych podległych Ministrowi Handlu Zagranicznego	583
265 — z dnia 12 października 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w niektórych jednostkach gospodarczych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	584

ROZPORZĄDZENIA:

266 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 października 1957 r. w sprawie utworzenia miasta Ulanów w powiecie niżańskim, województwie rzeszowskim	585
267 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 sierpnia 1957 r. o zakładaniu i prowadzeniu ksiąg wieczystych dla budynków stanowiących odrębne nieruchomości	586
268 — Ministra Komunikacji z dnia 2 października 1957 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru kolejowej renty dla pracowników kolejowych i ich rodzin	587
269 — Ministra Zdrowia z dnia 8 października 1957 r. w sprawie zasad udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia niewidomym członkom Polskiego Związku Niewidomych	587

262

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 października 1957 r.

w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają sędziowie, asesorzy i aplikanci sądów powszechnych, sędziowie sądów ubezpieczeń społecznych oraz członkowie Biura Orzecznictwa w Sądzie Najwyższym.

§ 2. Ustala się następujące tabele stanowisk i zasadniczego uposażenia miesięcznego dla pracowników wymienionych w § 1:

a) sądy powszechne	stawka miesięcznego uposażenia zasadniczego
Sąd Najwyższy	
1. prezes izby	3.800 zł
2. dyrektor Biura Orzecznictwa	3.700 „
3. sędzia	3.700 „
4. członek Biura Orzecznictwa	2.400 „
sąd wojewódzki	
5. prezes	3.000 zł
6. wiceprezes	2.400 „
7. sędzia	2.400 „
sąd powiatowy	
8. prezes	2.100 zł
9. wiceprezes	1.700 „
10. sędzia	1.700 „

wszystkie sądy

11. asesor p. o. sędziego	1.400 zł
12. asesor	1 050 „
13. aplikant	950 „

b) sądy ubezpieczeń społecznych

Trybunał Ubezpieczeń Społecznych

1. prezes	3 400 zł
2. wiceprezes	2.800 „
3. sędzia	2.800 „

okręgowy sąd ubezpieczeń społecznych

4. prezes	2.400 zł
5. wiceprezes	2.100 „
6. sędzia	2.000 „

§ 3. Dla pracowników wymienionych w § 1 ustala się za pełnienie niżej określonych funkcji następujące dodatki funkcyjne:

a) sądy powszechne

Sąd Najwyższy

1. prezes izby	600 zł
2. dyrektor Biura Orzecznictwa	500 „
3. sędzia — kierownik sekcji	450 „

sąd wojewódzki

4. prezes	600 zł
5. wiceprezes	500 „
6. sędzia — przewodniczący wydziału	400 „
7. sędzia — wizytator	400 „

sąd powiatowy

8. prezes	250—400 zł
9. wiceprezes	150—250 „
10. sędzia przewodniczący wydziału zamiejscowego, sędzia — przewodniczący wydziału (sądu) dla nielelnich	150—250 „
11. sędzia — przewodniczący innego wydziału	150 „

b) sądy ubezpieczeń społecznych

Trybunał Ubezpieczeń Społecznych

1. prezes	600 zł
2. wiceprezes	500 „

okręgowy sąd ubezpieczeń społecznych

3. prezes	400 zł
4. wiceprezes	250 „
5. przewodniczący wydziału	250 „

§ 4. Dodatek wymieniony w § 3 nie przysługuje pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający 3 miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek. W ostatnim przypadku jednak wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Ministra Sprawiedliwości.

§ 5. Pracownikom wymienionym w § 1, którym powierzono pełnienie obowiązków, bądź których delegowano na stanowisko uprawniające do dodatku przewidzianego w § 3, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków bądź delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek przywiązany do danego stanowiska.

§ 6. W razie przeniesienia pracownika wymienionego w § 1 na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Minister Sprawiedliwości może zezwolić na zachowanie przez pracownika uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 7. 1. Pracownikom wymienionym w § 2 lit. a) pkt 1—11 i lit. b) pkt 1—6 przyznaje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi 150 zł miesięcznie za każde 3 lata wysługi i nie może przekraczać kwoty 600 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Do wysługi lat zalicza się okresy służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- na stanowiskach sędziowskich, asesorskich, aplikantskich w sądownictwie powszechnym, sądach ubezpieczeń społecznych oraz na stanowisku dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego,
- na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorskich,
- na stanowiskach wymienionych pod lit. a) i b) w wojskowej służbie sprawiedliwości,
- w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Ministra Sprawiedliwości.

5. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli określone w ust. 4, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 8. Minister Sprawiedliwości ustali w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem Finansów dla pracowników wymienionych w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji nie przewidzianych w § 3, odpowiedni dodatek funkcyjny.

§ 9. Pracownicy objęci niniejszym rozporządzeniem zachowują prawo do uposażenia ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 24, poz. 111) z wyjątkiem § 10, który pozostaje w mocy do czasu wydania nowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

263

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 października 1957 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów i aplikantów notarialnych.

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów i aplikantów notarialnych (Dz. U. Nr 24, poz. 113) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

- w pkt 3 wyrazy „1050 zł” zastępuje się wyrazami „1050 zł — 1300 zł”,

- w pkt 4 wyrazy „820 zł” zastępuje się wyrazami „950 zł”;

2) w § 7:

- w ust. 1 wyraz „pięciolecie” zastępuje się wyrazem „trzydziecie”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

- „4. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć pracownikowi inny rodzaj służby w wymiarze sprawiedliwości, jeżeli służba ta przyczyniła się do podniesienia kwalifikacji pracownika na stanowisku wy-